

Iš Tobijo knygos.

Raguelis prisiartino prie Tobijo ir su ašaromis pabučiavo jį. Ant jo kaklo verkdamas sakė: “Buk, mano vaikeli, palaimintas, nes esi gero ir geriausiojo vyro sūnus. (Išgirdęs, kad Tobitas apako), apsiverkė Raguelis, taip pat jo žmona Ona ir jūdviejų duktė Sara.

Po pašnekesio Raguelis liepė papjauti aviną, ir buvo surengtos malonios vaišės. Ir kai jis ragino sėstis prie stalo, Tobijas tarė: “Aš čia šiandien nevalgysiu ir negersiu, jeigu pirma neišklausysi mano prašymo ir nepažadėsi duoti man savo dukterį Sarą”. Tai išgirdęs, Raguelis nusigando, nes žinojo, kas atsitiko aniems septyniems vyrams, kurie buvo įėję pas ją, ir ėmė bijoti, kad kartais ir šitam neatsitiktų panašiai (anie visi mirė). Kai jis dvejojo ir nedavė prašančiajam jokio atsakymo, angelas jam tarė: “Nebijok duoti jos šitam, nes jam, Dievo bijančiam, priklauso tavo duktė kaip žmona. Todėl kas kitas ir negalėjo jos gauti”. Raguelis tarė: “Neabejoju, kad Viešpats leido ateiti į savo akivaizdą mano maldoms ir ašaroms, ir tikiu, kad jis tave atvedsino pas mane, idant šita (mano duktė) susijungtų su savo gimine pagal Mozės įstatymą. Dabar neturėk jokios abejones, kad tau ją visam laikui atiduosiu”.

Ir pašaukė savo dukterį Sarą, ir ėmęs jos dešinę ranką, padavė Tobijui į dešinę, sakydamas: “Abraomo Dievas ir Izaoko Dievas, ir Jokūbo Dievas tebūnie su jumis ir tesujungia judu, ir teparodo savo maloningumą, ir tesuteikia savo ramybę”.

Po to jis kreipėsi į motiną ir liepė atnešti rašomą lapą. Surašė santuokos sutartį, kuria savo dukterį išleido už Tobijo, kaip nustatyta Mozės įstatyme. Po to jie pradėjo valgyti”.

Tai Dievo žodis.